

PROP DE VOSALTRES

L'obertura del Jubileu. 29 de desembre

Estimats diocesans:

Aquest diumenge s'inicia l'Any Jubilar a la nostra diòcesi. Volem seguir les indicacions del papa Francesc que, en el document de convocatòria del Jubileu *L'esperança no defrauda* (Rom 5,5), al punt núm. 6, ens diu «estableixo, a més, que el diumenge 29 de desembre de 2024, en totes les catedrals i cocatedrals, els bisbes diocesans celebrin l'Eucaristia com a obertura solemne de l'Any Jubilar». També en unes línies anteriors s'hi pot llegir: «disposo que la Porta Santa de la basílica de Sant Pere, al Vaticà, s'obri a partir del 24 de desembre d'aquest any». Aquest acte es va celebrar dimarts passat i segurament molts de vosaltres en guardeu a la retina les imatges i els comentaris que l'acompanyaren.

Per això, a través d'aquest escrit, vull convidar tota la diòcesi a l'obertura del Jubileu que tindrà lloc a la **Catedral Nova a les 12 del migdia amb la celebració de l'Eucaristia**. És la mateixa hora en què se celebra la resta de diumenges de l'any. Comprend que cadascú vulgui anar a la seva parròquia per a la celebració dominical, però seria molt significatiu que, els qui pugueu, ens reuníssim a la catedral per iniciar aquest Jubileu en una assemblea festiva, físicament junts.

En dues ocasions anteriors ja he fet referència a aquest esdeveniment. La primera, el passat dia 9 de juny, com a resposta a la convocatòria que un mes abans el Papa havia fet per a tota l'Església. Hi explicava el lema de l'any, el títol del document

amb algunes referències al seu contingut i un breu comentari de la història dels jubileus. La segona, en el *Full* del 15 de setembre d'enguany, en l'escrit titulat *Un curs eclesial marcat pel Jubileu*, que pretenia situar tota la comunitat diocesana en la línia proposada pel Sant Pare per a tot l'any. No ens podíem quedar al marge d'aquest fet i recordava els grans desafiaments que planteja la nostra societat i que calia donar-hi respostes conjuntes com a cristians, com a pelegrins d'esperança, i amb un profund sentit eclesial. Era un objectiu d'aquest curs.

M'agrada anunciar-vos, ara, l'obertura de l'Any Sant i convidar tothom a enfortir «l'esperança i la paciència que mostren clarament com la vida cristiana és un camí que també necessita moments forts [...], que permet albirar la meta: la trobada

amb el Senyor Jesús». Sempre apel·lant al penediment, al perdó i a la misericòrdia que tantes vegades Jesús repetia i ens interpel·lava en els evangelis per afrontar la vida amb l'esperança que ens salva i col·laborar amb totes les nostres forces en l'extensió de l'amor de Déu i en la vivència de la fraternitat de tots els éssers humans.

A més a més de la conversió personal i pastoral, celebrarem, com el millor fruit del Jubileu, un acte diocesà solemne a la **Seu Vella el diumenge 16 de març**. S'ha constituït una comissió d'agents de pastoral que organitzaran els detalls de la trobada. Des d'ara fem una crida perquè totes les institucions diocesanes, parrò-

quies, moviments i agrupacions participin externament en l'alegria del Jubileu. Hem triat aquest espai per mostrar la vinculació especial amb tots els nostres avantpassats que van viure i van acudir a la catedral durant tants segles i van celebrar-hi amb entusiasme els anys jubilaris. Desitjo que el record del temps i l'espai actual afavoreixin en la nostra comunitat diocesana els sentiments apostòlics que ens proposa el Papa.

En el moment oportú explicarem els detalls d'aquesta gran festa a la qual tots sou convidats a participar i també assenyalarem determinats llocs sants per guanyar els beneficis jubilaris.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Premi a la comunicació de les parròquies per la dana

El jurat designat per la Comissió Episcopal per a les Comunicacions Socials (CECS), presidit pel bisbe Salvador Giménez, ha atorgat els Premis *¡Bravo!* 2024, que enguany arriben a la 55a edició. El *Premi ¡Bravo! Especial* es concedeix a la comunicació de la caritat realitzada per les parròquies i els voluntaris davant la catàstrofe ocasionada per la dana.

Aquests premis, que reconeixen la tasca meritòria de tots aquells professionals de la comunica-

ció als diversos mitjans que s'hagin distingit pel servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics, també han premiat en aquesta edició —entre altres— a Ràdio Maria en la categoria de Ràdio; a Matías Prat, en la de Televisió; i a la periodista de *La Opinión de Zamora*, Araceli Saavedra, en la de premsa escrita.

L'acte de lliurament d'aquests guardons es farà per la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials de 2025.

CERCA DE VOSOTROS

Apertura del Jubileo.
29 de diciembre

Queridos diocesanos:

Este domingo se inicia el Año Jubilar en nuestra diócesis. Siguiendo las indicaciones del papa Francisco en el documento de convocatoria del Jubileo (núm. 6 de *La Esperanza no defrauda* —Rom 5,5—) que nos advierte «establezco además que el domingo 29 de diciembre de 2024, en todas las catedrales y concatedrales, los obispos diocesanos celebren la Eucaristía como apertura solemne del Año Jubilar». Unas líneas anteriores el Papa dice «dispongo que la Puerta Santa de la basílica de San Pedro, en el Vaticano, se abra a partir del 24 de diciembre del corriente año». Este acto se celebró el pasado martes y seguramente muchos de vosotros guardáis en la retina las imágenes y los comentarios que lo acompañaban.

Con estas líneas pretendo invitar a toda la diócesis a la apertura del Jubileo que tendrá lugar en la **Catedral Nueva a las 12 del mediodía con la celebración de la Eucaristía**. Es la misma hora que se utiliza el resto de los domingos del año. Comprendo que cada uno acude a su respectiva parroquia para la celebración dominical pero sería muy significativo que, cuantos podáis, nos reuniéramos en la catedral para iniciar en una asamblea festiva, físicamente juntos, este Jubileo.

En dos ocasiones distintas he hecho referencia a este acontecimiento. La primera el pasado día 9 de junio como respuesta a la convocatoria que el Papa había realizado para toda la Iglesia un mes antes. Explicaba el lema del año, el título del documento con algunas referencias de su contenido y un breve comentario de la historia de los jubileos. La segunda en el *Full* del 15 de septiembre de este año; titulaba el escrito *Un curso eclesial marcado por el Jubileo* y pretendía situar a toda la comunidad diocesana en la línea propuesta por el Santo Padre para todo el año. No nos podíamos quedar al margen de este hecho y recordaba los grandes desafíos que plantea la sociedad actual con respuestas conjuntas de todos los cristianos como peregrinos de esperanza que somos y con un profundo sentido eclesial. Era un objetivo para este curso.

En este momento me parece oportuno anunciar la apertura del Año Santo e invitar a todos a fortalecer «la esperanza y la paciencia que muestran claramente cómo la vida cristiana es un camino que también necesita momentos fuertes... que permite vislumbrar la meta: el encuentro con el Señor Jesús». Apelando al arrepentimiento, al perdón y a la misericordia que tantas veces repetía y nos interpelaba Jesús en los evangelios para afrontar la vida con la esperanza que nos salva y colaborar con todas nuestras fuerzas en la extensión del amor de Dios y en la vivencia de la fraternidad de todos los seres humanos.

Además de la conversión personal y pastoral como el mejor fruto del Jubileo celebraremos en un acto diocesano solemne en la **Seu Vella el próximo domingo, 16 de marzo**. Se ha constituido una comisión de agentes de pastoral que organizarán los detalles del encuentro. Desde ahora hacemos una llamada para que todas las instituciones diocesanas, parroquias, movimientos y agrupaciones participen externamente en la alegría del Jubileo. Hemos escogido aquel espacio para mostrar una vinculación especial con todos nuestros antepasados que vivieron y acudieron a la catedral durante tantos siglos y celebraron con entusiasmo los años jublares. Deseo que el recuerdo del tiempo y el espacio actual favorezcan a nuestra comunidad diocesana los sentimientos apostólicos que nos propone el Papa para todos.

Anunciaremos oportunamente los detalles de esta gran fiesta a la que todos sois invitados a participar así como señalaremos determinados lugares santos para ganar los beneficios jublares.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Lleida a punt per viure l'alegria
del Jubileu

La Catedral de Lleida, responent a les indicacions del papa Francesc, celebra aquest diumenge 29 de desembre, l'Eucaristia amb què s'obre el Jubileu de 2025 a la nostra diócesi. El dia 24 ja va iniciar-se oficialment l'any jubilar amb l'obertura de la Porta Santa de la basílica de Sant Pere del Vaticà, i ara és el torn de totes les catedrals i concatedrals del món. En aquest sentit, des de la diócesi de Lleida, el bisbe Salvador fa una crida al Poble de Déu a participar en aquesta missa, que se celebra a les 12 del migdia.

Entre les activitats previstes a la diócesi durant aquest Jubileu cal destacar l'acte diocesà solemne que se celebrarà a la Seu Vella el proper 16 de març de 2025, que convocarà a l'antiga catedral tota la comunitat catòlica per compartir l'alegria de l'Any Sant. El lema del Jubileu, «Peregrins d'Esperança», és una invitació a viure el compromís evangelitzador amb alegria, especialment en un món ple d'incerteses i d'imprevisibilitat davant el futur en molts aspectes. Coincidint amb el Jubileu, el Secretariat de Peregrinatges i Romeries del Bisbat de Lleida també organitza un pelegrinatge a Roma del 22 al 29 de març de 2025. Hi ha temps per a inscriure-s'hi fins al 15 de gener a la recepció del Bisbat de Lleida, a les diferents parròquies, per correu electrònic a peregrinacionsbisbatdelleida@gmail.com, o als tels. 973 268 628 o 619 221 603 (Lurdes).

Pregària del Jubileu 2025

*Pare que esteu en el cel,
que la fe que ens heu donat
en el vostre Fill Jesucrist, el nostre germà,
i la crida a la caritat
que heu infós en els nostres cors
a través de l'Esperit Sant,
desvetllin en nosaltres
la benaurada esperança
en la vinguda del vostre Regne.*

*Que la vostra gràcia ens transformi
en sembradors de les llavors de l'Evangeli
que fermentin la humanitat i la creació,
tot esperant confiadament
el cel nou i la terra nova
quan, vençudes les forces del mal,
es manifesti per sempre la vostra glòria.*

*Que la gràcia del Jubileu
revifi en nosaltres, Peregrins d'Esperança,
l'anhel pels béns eterns
i vessi sobre tot el món
la joia i la pau del nostre Redemptor.
A vós, Déu beneït per sempre,
sigui donada la lloança i la glòria
pels segles dels segles.*

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

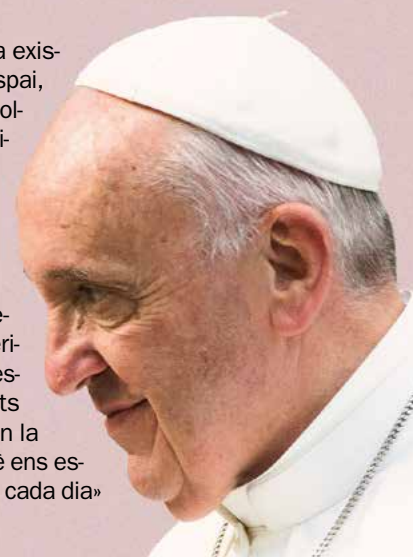
@Pontifex_es: «La concòrdia s'aconsegueix quan cadascun es compromet, no sols en funció dels seus propis interessos i de la seva pròpia visió, sinó amb vista al bé de tots» (4 de setembre).

@Pontifex_es: «No hi ha dues gotes d'aigua iguals, ni hi ha dos germans, ni tan sols bessons, completament idèntics. Viure la fraternitat significa acollir-se mútuament reconeixent-se iguals en la diversitat» (4 de setembre).

@Pontifex_es: «La nostra vida de fe comença quan acollim humilment Jesús

en la barca de la nostra existència, quan li fem un espai, quan ens posem a l'escolta de la seva Paraula i deixem que aquesta ens interpel·li, ens agiti i ens canviï» (5 de setembre).

@Pontifex_es: «La bellesa d'existir no s'experimenta tant en els grans esdeveniments i moments d'èxit, sinó més aviat en la lleialtat i l'amor amb què ens esforcem per créixer junts cada dia» (7 de setembre).

Les col·lectes per la dana recullen 30.000 euros a la diòcesi

Les parròquies de la diòcesi de Lleida han recollit més de 30.000 euros a través de la col·lecta especial que es va fer el passat 24 de novembre per destinar-los a ajudar els afectats per les conseqüències dels aiguats que van afectar ara fa un mes el sud-est d'Espanya, especialment l'àrea de València. La xifra encara és provisional i pot créixer una mica més perquè falta comptabilitzar les aportacions d'algunes comunitats.

Des del Bisbat de Lleida es vol expressar l'agraïment a la generositat de la comunitat catòlica de la diòcesi davant el drama que estan passant milers de persones que han perdut familiars o amics, i que han perdut o vist malmesos molts dels seus béns més preuats.

Recordem que els centres de culte de la diòcesi de Lleida, seguint la recomanació de la Conferència Epis-

copal Espanyola, van dedicar les col·lectes de les celebracions eucarístiques del 24 de novembre a recaptar fons per als afectats per la dana. Igualment, la catedral de Lleida va acollir una missa en sufragi pels més de dos-cents difunts el passat 2 de novembre.

90a edició del Concurs de Pessebres

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes ha convocat enguany la que ja és la 90a edició del Concurs de Pessebres, així com el 49è Concurs infantil i juvenil en diverses categories.

Aquests pessebres queden exposats fins al 5 de gener a la seu de la Regidoria de Cultura. Els premis es lliuraran el 12 de gener en un ac-

te a l'Auditori Enric Granados. Mentrestant, els infants que participen els dissabtes en les activitats del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC) a Capponet, a la parròquia de Santa Teresa Jornet, van aprendre i muntar a fer un pessebre el passat 30 de novembre, a banda de participar en altres jocs i activitats.

Desfibril·ladors al Pilar i Santa Maria Magdalena

Les esglésies del Pilar i de Santa Maria Magdalena ja disposen de desfibril·ladors, que estan pensats per ajudar persones que assisteixin a celebracions o que participin en activitats parroquials i puguin patir una aturada cardiorespiratòria. Vuit persones que assisteixen regularment a les dues parròquies rebran una formació de quatre hores per aprendre a utilitzar aquests aparells i les habilitats per a saber actuar en aquestes situacions d'emergència mentre no arriba una ambulància.

REFLEXIONS

El misteri de l'esclava

De ben segur que una de les paraules més dures i difícils d'entendre quan els primers cristians escoltaven el relat de la vinguda de Jesús al món era la paraula «esclava». Així es va autodefinir Maria davant de l'àngel després de l'anunciació. És una paraula directa, sense traducció, encara que s'hagi suavitzat com a serventa. En grec no es presta a confusió: δούλος (doulos), que vol dir esclau, sotmès.

Ens ha de fer pensar molt, amb quina actitud Maria va assumir la seva responsabilitat. Ser mare no era un desig seu. Era una ordre, era una imposició del Senyor. Com ho devia viure aquella noia, als seus catorze o quinze anys? Què va entendre que li estava demanant Déu quan li va dir: «accepta el fill que tindràs. Jo te'l donaré, però serà meu: "fill de l'Altíssim"». I també és un capgirament de la condició humana. Podia semblar que nosaltres som lliures en venir aquí en aquest món i que som aquí per fer el nostre camí, el nostre.

I en canvi Maria va tenir molt clar que la seva vinguda a la Terra, la seva arribada prenent la condició humana, era per complir una missió. Venia a executar una ordre: ser la mare del Redemptor, ser la introductora de la divinitat a la Terra. Sens dubte la missió més transcendent que mai ningú no ha rebut. Una execució que li va canviar la vida. Acceptant aquesta ordre, fent-se esclava del Senyor, es va convertir en la dona més lliure.

Maria va desplegar la seva llibertat posant-la a les mans de Déu: «que es faci en mi segons la teva Paraula». Si Déu li ha dit a Maria que és la seva esclava segur que és el millor per a ella. Tu també, creu-te que ser l'esclau o l'esclava de Déu és el millor per a tu. T'ho creus?

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jo 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dimarts [1Jo 2,18-21 / SI 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ Dimecres [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Con-

cordi, prevere i màrtir; santa Eufrosina, vg.

2. □ Dijous [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, drs. de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Divendres [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús.

Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dissabte [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg., (rel. angèlica);

sant Manuel González García, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberk.

5. □ Diumenge vinent, Diumenge II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, religiós passionista; sant Carles Houben, prevere passionista.

La Sagrada Família (C)

COMENTARI

«¿No sabíeu
que jo només
podia ser a casa
del meu Pare?»

Dins les festes de Nadal avui recordem la Sagrada Família que formen Jesús, Maria i Josep. Però els textos ens fan fugir d'una visió edulcorada de la família de Natzaret. L'evangelí ens presenta Jesús pujant a Jerusalem per les festes de Pasqua. Com ens diu l'evangelí, *quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin*. Evidentment ens imaginem l'angoixa de Maria i Josep. Al cap de tres dies el troben al temple. I Maria expressa la seva queixa maternal: *Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia*. Però ens crida més l'atenció la resposta de Jesús: *Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?* Jesús indica clarament que per damunt de la família de la terra té una altra família, un altre Pare. Ell s'ha de dedicar a les coses del seu Pare. Aquestes paraules sobten Maria i Josep: *Ells no comprendrien aquesta resposta*. Jesús comença a manifestar la seva realitat de Fill de Déu. I els seus pares d'aquí a la terra ho hauran d'aprendre. Però com a bon fill, *baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells*. Jesús és Fill de Déu, però també home, fill de Maria. I el text subratlla que *la seva mare conservava tots aquests records en el seu cor*. Es tracta d'anar meditant la paraula de Déu per entendre els seus camins. Podríem veure en la primera lectura com una imatge de Jesús. Anna ha tingut un fill, Samuel, i ara el consagra al Senyor: *Aquest noi és el que jo vaig demanar al Senyor i ell me'l va concedir*. Per això jo l'hi cedeixo: *serà d'ell tota la vida*. Anna, com farà Maria, s'ha després del seu fill. Jesús encara més que Samuel pertany al Senyor. Però tots nosaltres som fills de Déu, com ens diu Joan: *Déu ens reconeix com a fills seus i ho som*. És fruit de l'amor: *Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare*. I com a fills hem de creure en el seu Fill Jesucrist i ens d'estimar els uns als altres. Ser fills de Déu vol dir precisament això: imitar Jesucrist i estimar com ell ens ha estimat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 1,20-22.24-28)

El Senyor es recordà d'Anna i va tenir un fill. Li posà el nom de Samuel, perquè era el fill que ella havia demanat al Senyor. Elcanà, el marit d'Anna, va pujar al santuari de Siló amb tota la família per oferir el sacrifici anual i complir la prometença. Anna no hi va anar. Va dir al seu marit: «Quan hauré desmammat el nen, ja l'hi portaré; el presentaré al Senyor, i que es quedi allà per sempre més.» Anna s'endugué Samuel a Siló amb un toro de tres anys, mig sac de farina i un odre de vi, i presentà el noi al temple del Senyor. Samuel encara era un nen. Després d'immolar el toro, presentaren el nen a Elí. Anna li digué: «Senyor meu, ho juro per la vostra vida: Jo soc aquella dona que un dia vaig pregar aquí mateix, davant vostre. Aquest noi és el que jo vaig demanar al Senyor, i ell me'l va concedir. Per això jo l'hi cedeixo: serà d'ell tota la vida.» Després es prosternaren allà mateix i adoraren el Senyor.

► Salm responsorial (83)

R. *Feliç el qui viu a casa vostra, Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2.21-24)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres com ens ho té manat. Si complim el seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I per l'Esperit que ens ha donat co-nexem que ell està en nosaltres.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys pujaren a celebrar les festes com era costum, i passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaren entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo. El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.» Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no comprendrien aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

► Lectura del primer libro de Samuel (Sam 1,20-22.24-28)

Al cabo de los días Ana concibió y dio a luz un hijo, al que puso por nombre Samuel, diciendo: «Se lo pedí al Señor.» El esposo Elcaná y toda su casa subieron a ofrecer el sacrificio anual y cumplir su voto. Ana, en cambio, no subió, manifestando a su esposo: «Esperemos hasta que el niño sea destetado. Entonces lo llevaré, lo ofreceré al Señor y se quedará allí para siempre.» Una vez destetado, lo subió consigo, junto con un novillo de tres años, unos cuarenta y cinco kilos de harina y un odre de vino. Lo llevó a la casa del Señor a Siló y el niño se quedó como siervo. Inmolaron el novillo, presentaron el niño a Elí. Ella le dijo: «Perdón, por tu vida, mi señor, yo soy aquella mujer que estuvo aquí en pie ante ti, implorando al Señor. Imploré este niño y el Señor me concedió cuanto le había pedido. Yo, a mi vez, lo cedo al Señor. Quede, pues, cedido al Señor de por vida». Y se postraron allí ante el Señor.

► Salmo responsorial (83)

R. *Dichosos los que viven en tu casa, Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (Jn 3,1-2.21-24)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es. Queridos, si la conciencia no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Y cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y éste es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,41-52)

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por las fiestas de Pascua. Cuando Jesús cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que lo supieran sus padres. Éstos, creyendo que estaba en la caravana, hicieron una jornada y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén en su busca. A los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas; todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Mira que tu padre y yo te buscábamos angustiados.» Él les contestó: «¿Por qué me buscábais? ¿No sabías que yo debía estar en la casa de mi Padre?» Pero ellos no comprendieron lo que quería decir. Él bajó con ellos a Nazaret y siguió bajo su autoridad. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y los hombres.